

Sygn. akt III AUa 411/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Romana Mrotek (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2015 r. w Szczecinie

sprawy A. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o przyznanie świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 kwietnia 2014 r. sygn. akt VI U 198/14

oddala apelację.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

Sygn. akt III AUa 411/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony A. K. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.. z dnia 17 stycznia 2014r. odmawiającej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu wskazał, że w spółce (...) został zatrudniony na podstawie art. 23¹ § 1 k.p., tj. przejścia do nowego pracodawcy, natomiast zakończenie umowy o pracę z firmą (...) nastąpiło z uwagi na likwidację stanowiska pracy. Ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Powołał się na art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2013.170) i na jego podstawie wskazał, że odmowa ustalenia prawa do świadczenia przedemerytalnego nastąpiła wskutek niezachowania

kolejności ciągu zdarzeń, dających uprawnienia do świadczenia przedemerytalnego. Zwrócił przy tym uwagę na treść uzasadnienia do projektu ustawy.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 22 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. K. (1) urodził się (...) Ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia w wymiarze 40 lat, 2 miesięcy i 7 dni. W okresie od 1 grudnia 2004 r. do 31 stycznia 2013 r. ,był zatrudniony w PHU (...) A. K. (2) w G.. Stosunek pracy ustał w związku z likwidacją stanowiska pracy na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy. Ostatni stosunek pracy wiązał ubezpieczonego z firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od 1 lutego 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania z upływem czasu, na który umowa została zawarta – art. 30 § 1 pkt. 4 Kodeksu pracy.

Od 8 maja 2013 roku A. K. (1) jest zarejestrowany w (...) z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od 16 maja 2013 r., który pobierał przez okres sześciu miesięcy.

W dniu 21 listopada 2013 r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Decyzją z dnia 17 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił A. K. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy podniósł, że zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Natomiast zgodnie z ust. 3 powołanego wyżej artykułu:

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Okręgowy wskazał, że przedmiotem sporu było ustalenie, czy ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do przyznania mu świadczenia przedemerytalnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. Organ rentowy kwestionował spełnienie przez ubezpieczonego warunku dotyczącego zachowania kolejności ciągu zdarzeń, dających uprawnienie do wnioskowanego przez ubezpieczonego świadczenia. Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska organu rentowego. Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz analiza orzecznictwa odnosząca się do podnoszonej kwestii dała podstawy do uznania, że ubezpieczony spełnił warunki wymagane do uzyskania świadczenia przedemerytalnego. Sąd I instancji powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2013 r. (SN III UZP 2/13), który stanowi, że okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy. Zaś treść uzasadnienia wyroku wskazuje, że celem unormowań ustawy jest zapewnienie wsparcia socjalnego osobom, które utraciły źródło utrzymania nie ze swojej winy, a z uwagi na wiek nie są w stanie skutecznie konkurować na rynku pracy-do dnia nabycia przez te osoby uprawnień emerytalnych. Ustawa nie zawiera natomiast przepisu, który pozbawiałby takie osoby prawa do świadczenia przedemerytalnego w przypadku poszukiwania nowego zatrudnienia lub jego podjęcia w okresie przed otrzymaniem zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Okręgowy uznał więc, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki określone w ustawie, co jednoznacznie potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Skoro tak, działając na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 22 listopada 2013 r. tj. od dnia następnego po złożeniu wniosku zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł organ rentowy. Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego - art. 2 ust. 1 pkt 2, pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), wskutek jego niewłaściwego zastosowania, przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do świadczenia przedemerytalnego, mimo nie spełnienia wszystkich łącznie przesłanek do nabycia prawa do tego świadczenia, tj. nabycie statusu bezrobotnego po wygaśnięciu umowy o pracę zawartej na czas określony.

Wskazując na powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a ewentualnie o zmianę wyroku w całości i oddalenie odwołania A. K. (1).

Organ rentowy podniósł, że w jego ocenie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu wnioskowanego świadczenia. W ocenie organu, po rozwiązaniu z dniem 31 stycznia 2013r. umowy o pracę w PHU (...) z powodu likwidacji stanowiska, ubezpieczony od dnia 1 lutego 2013r. podjął zatrudnienie w (...) sp. z o.o. na stanowisku magazyniera. Umowę zawarto na czas określony do 30 kwietnia 2013r. Po jej wygaśnięciu ubezpieczony zarejestrował się w (...).

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o jej oddalenie i utrzymanie Wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w całości. Zdaniem A. K. (1) ustawa o świadczeniach przedemerytalnych nie uzależnia przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego od zachowania kolejności zdarzeń.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału wG. okazała się bezzasadna.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się wadliwości postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Sąd Okręgowy starannie zebrał i rozważył wszystkie zaferowane dowody oraz ocenił je w sposób nienaruszający swobodnej oceny dowodów. Prawdłowo dokonane ustalenia faktyczne oraz należyte umotywowaną ocenę prawną sporu Sąd Apelacyjny przyjmuje za własną, w pełni podzielając wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z tego też względu Sąd Apelacyjny nie dostrzega potrzeby ponownego szczegółowego przytaczania zawartych w nim argumentów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776 oraz z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, lex nr 585720 i z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, lex nr 558303).

Organ rentowy swe stanowisko popierał treścią projektu do ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Tymczasem Sąd Okręgowy słusznie zauważył, że sporna kwestia występująca w niniejszej sprawie była także przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Wskazać trzeba, że formalnie, co do zasady, orzeczenia Sądu Najwyższego nie wiążą sądów niższych instancji, które mogą w rozpatrywanych przez siebie sprawach przyjąć odmienną interpretację przepisu. Jednakże w rozważanej sprawie, Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko i argumentację przyjętą przez SN w wyroku z dnia 2 lipca 2013r. (sygn. akt SN III UZP 2/13). Zgodnie z sentencją powołanego wyroku okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy. Sąd Najwyższy podkreślił, że nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie zostało uzależnione od zarejestrowania się w urzędzie pracy w charakterze bezrobotnego bezpośrednio po utracie źródła utrzymania z przyczyn niezależnych od pracownika. Cytowana ustawa nie zawiera także przepisu, który pozbawiałby takie osoby prawa do świadczenia przedemerytalnego w przypadku poszukiwania nowego zatrudnienia lub jego podjęcia w okresie przed otrzymaniem zasiłku dla bezrobotnych.

W świetle powyższych rozważań należy przyjąć, że podnoszony przez apelującego zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, jest niezasadny. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd I instancji w sposób wnikliwy wyjaśnił powody rozstrzygnięcia. Przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego były dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, wszystkie zostały ocenione w zgodzie w zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Apelacyjny, działając na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska